

RAFFLE

Norský den ve školní jídelně

Dne 23. 3. 2017 se na naší škole uskutečnil Norský den ve školní jídelně. Na úvod jsme přivítali norskou velvyslankyni Siri Ellen Sletner, která přijala na tento den pozvání. Pan učitel Douděra s vybranými žáky 2. stupně připravil menší představení z norské historie, ze kterého byla paní velvyslankyně velice nadšená. Prohlédla si u nás výstavu k projektovému dni Zrcadlo, který se konal den před jejím příjezdem. Předala ocenění žákům, kteří se zúčastnili soutěže zaměřené na norskou tematiku. Poté zavítala do třídy 1. A, kde z poslední lavice sledovala, jak děti umí na interaktivní tabuli složit slova Norsko, Oslo a sob. Paní velvyslankyně byla uchválena, když se s ní děti rozloučily norský. Cesta pokračovala do školní jídelny, kam všechny nasměroval pan ředitel Mgr. Cabrnach. Už před jídelnou čekal přítomné malý raut s košíčky a houstičkami - ukázkami zdravých jídel připravovaných v naší školní jídelně. Ale hlavním programem byl oběd pro hosty, učitele, ale také žáky školy v norském stylu. Zaujal nás salát z červené řepy se zakysanou smetanou, jablky a vlašskými oříšky. Polévku z hrášku s krutónky známe také i tady v České republice,

Pokračování a fotoreportáž na str. 2

Obsah čísla

Norský den

Projektový den Zrcadlo

Fotoreportáže

Rozhovor

Akce školy a ŠD

Okénko ředitele

Práce žáků

Udělej si sám

Mazlíčci

Zábava

Pokračování str. 1

takže to není nic neznámého. Naopak hlavní chod z hejka v bylinkové krustě s paprikovou omáčkou, brokolicí a vařeným bramborem byl pro většinu z nás premiérou a moc nezachutnal, protože problémem byla ryba. Ovšem sladká rýže s ovocnou omáčkou a mandlemi zachutnala všem. Norský den pro děti a učitele skončil, ale pro paní velvyslankyni ještě ne. Po výborném obědě, jak sama řekla, odjela společně s manželem na prohlídku místního pivovaru a sportovního centra. Žáci a učitelé naší školy poznali a ochutnali nová jídla, která byla dobrá, a doufáme, že některé z těchto jídel nám naše paní kuchařky někdy uvaří znovu.

Veronika Jirásková, Barbora Novotná, 7. B

Pan ředitel vítá paní velvyslankyni.

Paní velvyslankyně a manžel s oceněnými žáky a paní vychovatelkou.

Paní velvyslankyně s prvňáky v lavici.

Paní velvyslankyně prohlíží nabídku jídel naší školní jídelny.

Oběd chutnal hostům i žákům prvního stupně.

Pokračování na str. 3

Pokračování str. 2

Uvítání norské velvyslankyně

Pro vzácnou návštěvu připravil pan učitel Douděra s žáky 2. stupně originální uvítání. Sehráli krátké představení z norské historie o pokřtění krále Haakona. Ten byl svým otcem vyslán do Anglie na vychování a byl zde také pokřtěn. Mezitím se za norského krále prohlásil Haakonův bratr. Anglický král dal Haakonovi zbraně a muže, aby získal svou zemi zpět, což se mu podařilo.

Toto krátké vystoupení paní velvyslankyni velmi potěšilo a říkala, že už byla na mnoha místech v Čechách, ale nikde se prý necítila, jako by byla doma v Norsku, jako u nás. *Jakub Černý, 8. A*

Ze zákulisí - kdo za to všechno může

Jedná se o akci Asociace školních jídelen, vlastně o její druhý ročník. Určitě si ještě vzpomenete na Thajský den. Kolektiv naší jídelny oslovil Karel Jahoda, ředitel této asociace, a protože po minulém dni věřil, že to naše jídelna zvládne na jedničku, pozval k nám norskou velvyslankyni. Ta v rámci projektu navštívila pět škol z celkových dvaceti pěti, které se učily toto charakteristické norské jídlo před Vánocemi v Praze připravovat. A my jsme byli jednou z nich.

Vedoucí kuchařka paní Jeníková navíc vymyslela „malý“ rautík před jídelnou. Chtěla představit něco málo z našeho kulinářského umění. Slavnostní tabuli pro hosty připravili studenti SOU v Poděbradech s paní Poláckovou. Samozřejmě se u každé takové akce nehraje jen na kladné hodnocení. „Šuška“ přinesla i kritiku. Věděli jsme, že pro děti to jídlo nebude úplně „top“, ale to by nebyla ani jiná ryba v kterýkoli běžný den, která

neprošla trojobalem a tuncem omastku. Musíme vycházet i ze sebe a dát ruku na srdce - kdo z nás „rybař“ v domácí kuchyni? Jinak třeba dětem ze školky překvapivě moc, moc chutnal salát z červené řepy. (Na to bych třeba já nesázela.) Ale už jenom vidět paní velvyslankyni a mít možnost se setkat s tak milým člověkem, jakým po mé vlastní zkušenosti je, za to opravdu stálo.

Protože se na veřejnosti netají tím, že má ráda české párky, připravil pro ni kolektiv pracovníků školní jídelny překvapení v podobě dárkového balíčku plného domácích párečků, které nám vyrobili v řeznictví u Píšťů.

Na závěr bych za sebe chtěla poděkovat panu řediteli, školním družinám, panu učiteli Pavlu Douděrovi a žákům, kteří připravili uvítání, a všem ostatním, kteří se na akci jakýmkoli způsobem podíleli. A samozřejmě mému skvělému kolektivu.

Kateřina Šibravová, vedoucí školní jídelny

Projektový den Zrcadlo

Dne 22. 3. 2017 se na naší škole uskutečnil projektový den s názvem ZRCADLO. Tento projektový den byl věnovaný národnostním menšinám. Tentokrát konkrétně Romům. Žáky 2. stupně potěšilo, když přijal na tuto akci pozvání zpěvák Radek Banga. Povídal nám o svém dětství a o tom, jaké je to být na ulici. Také se s námi podělil o větu, která ho ze dna společnosti vytáhla a která by nám měla pomoci nikdy se na dno nedostat - **Můžeš udělat všechno, jen když chceš, věříš a konáš.** Pochopitelně své povídání proložil nejznámějšími písničkami.

Nebylo to samozřejmě jediné stanoviště. Dalším byl CP-blok - cikánské pohádky a dramatizace. Žáci luštili romské hádanky, kreslili komiks a ilustrace k hádankám, četli si pohádky, připravovali jejich dramatizaci, kterou předvedli stejně jako nacvičené romské písničky z bloku CPí (cikánské písně) na společné prezentaci. Vyšší třídy se zaměřily i na romské dějiny. Ve třídách se také besedovalo o problematice národnostních menšin s panem psychologem a členky sdružení Semiramis si připravily hru s mandarinkami o jedinečnosti každého z nás. Celý měsíc se žáci i návštěvníci školy mohli ve vestibulu seznámit na vystavených panelech zapůjčených z romského muzea s historií i současností Romů. I zde bylo jedno ze stanovišť. Žáci si mohli vytvořit cikánský šátek nebo podle vzoru vykládací karty.

Projektový den se líbil a těšíme se na příští školní rok na jeho pokračování a jsme zvědaví, jaké menšině bude věnován tentokrát.

Ve školní jídelně se tančilo a hrály s c é n k y . Vystoupení si připravili žáci 1. stupně.

Ve vestibulu školy se se zaujetím tvořilo.

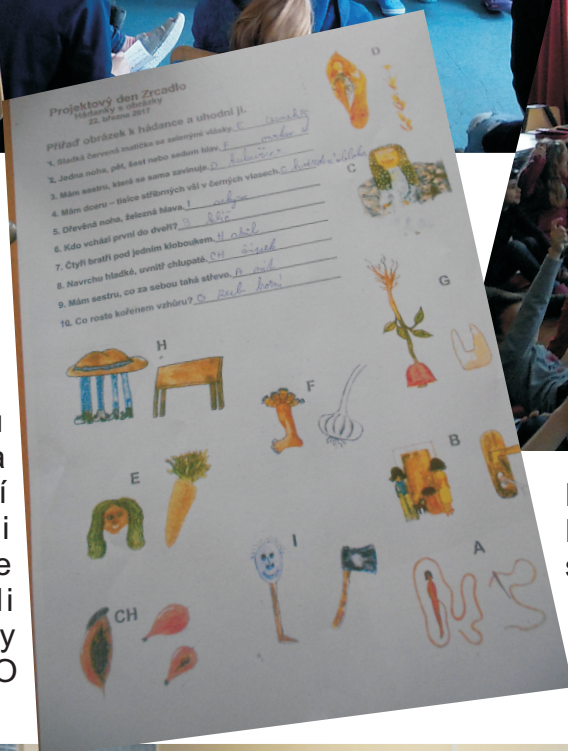
V tělocvičně žáky 2. stupně uchvátil Radek Banga nejen svým zpěvem, ale i životním příběhem.

Pokračování str. 4

Jeden z pracovních listů s romskými hádankami.

K romskému stylu života patří i neodlučně i zpěv. Proto se žáci naučili písničku Věry Bílé Pas O Panori.

Na jedinečnosti mandarinek si žáci uvědomili i jedinečnost každého z nás s pomocí členek sdružení Semiramis.

Na stejné téma diskutovali žáci i se školním psychologem.

Panu učiteli Douděrovi to slušelo.

Návrhy romských šátků.

Nechal se s ním vyfotit i Radek Banga.

Fotoreportáž připravily: Bára Bímová a Katka Čížková, 6. B

Rozhovor se zpěvákem Milanem Trachtou

Milan „Banán“ Trachta je hudebník, kterého můžete znát z kapel jako např. Balaclava, Hanba, Lahar, I am Pentagon nebo Kovadlina. Milan se již přes dvacet let hlásí k subkultuře Straight Edge (život bez návykových látek). Také nejí maso a rád se účastní cest po horách. Zde je s ním rozhovor.

1. Mohl bys čtenářům trochu objasnit pojem Straight Edge?

Pojem Straight Edge pochází z počátku 80. let, kdy kapela Minor Threat napsala stejnojmenný song. Jejich zpěvák Ian MacKaye v něm mluví o tom, že přestože se považuje za součást punkové komunity, nepotřebuje ke svému životu žádné návykové látky, a to včetně tabáku a alkoholu. Tehdejší punková scéna byla zamořená drogami, alkoholem, a tím pádem i násilím a negativní energií, ale ve Washingtonu se začala v té době formovat nová generace, která sice pořád hrála divokou a nekompromisní muziku, která ale zároveň obsahovala pozitivní tvůrčí aspekty a jedním z nich byla právě drogová abstinence. V té době také vzniklo velké černé X (někdy se používají tři X vedle sebe) jako symbol Straight Edge, protože tehdejší mládež si vydobyla možnost chodit na koncerty do klubů, i když jim ještě nebylo 21 let. Všichni byli ale u vstupu označeni velkým černým X na ruku, aby jim u baru nemohli nalít alkohol a abstinující punkáči ho převzali jako své označení. Myšlenka se rychle šířila dále po USA i po světě, a přestože Ian MacKaye často říká, že svým songem neměl v úmyslu nastartovat nějaké hnutí a že to byla jen jeho osobní výpověď, dnes tento myšlenkový proud v punkové scéně stále existuje a hlásí se k němu desetitisíce kluků a holek. Prvotní myšlenka drogové abstinence v rámci punkové scény v té době byla spojena např. s antirasistickým postojem, ale nebyla ještě spojena s vegetariánstvím, k tomu došlo až při tzv. druhé vlně na konci 80. let v New Yorku, díky kapelám jako třeba Youth of Today nebo Gorilla Biscuits.

2. Jak dlouho již Straight Edge jsi a co tě k tomu motivovalo?

Letos to je už 22 let, co jsem se začal označovat jako Straight Edge. Vedla mě k tomu touha někam patřit a v té době bylo v hard core scéně spousta podobně nastavených kámošů a kámošek. Zároveň mě nijak nelákala alkoholová sebedestrukce, a naopak se mi líbilo vkládat energii do koncertů, kapely nebo ostatních aktivit a ne ji promrhat tím, že se budu někde opíjet do nemoty. Nemám nic proti lidem, co pijí alkohol, každý má svou vlastní cestu, ale ani teď po více než dvaceti letech nelituji svého rozhodnutí. Díky němu jsem odehrál stovky skvělých koncertů, poznal spousty skvělých lidí a taky ušetřil dost peněz, které jsem mohl utratit za desky :)

3. Jak bys označil druh hudby, kterou vaše kapela hraje?

Foto: Internet

Obě moje kapely, Kovadlina i I am Pentagon, hrají hardcore/punk. Každá trochu jinak, Kovadlina je rychlejší, více ovlivněná klasickým punk rockem, I am Pentagon zase hodně vychází z hard core kapel z 90. let, na kterých jsem vyrůstal. Spousta lidí se ptá, proč operuji i s termínem punk, mají pocit, že je spojen s destruktivní vypitou mládeží a drogami, ale pro mě je punk vzpourou proti společenským konvencím, způsobem, jak bourat předsudky a vymezovat se např. vůči rasismu, fašismu a pokrytectví. Moje definice punku je punk bez drog, punk, který přemýšlí a zajímá se, co se děje okolo něho, vzdělává se, čte, nebojí se ozvat a je připraven zastat se slabších. Proto říkám, že hrajeme hardcore/punk, nikoliv jen hard core.

4. Co nejraději děláš ve svém volném čase?

Když nehrajeme nebo nezkoušíme s kapelou (ale i to беру jako volný čas) nebo nejsem v práci (pracuji ve skladu s vinylovými deskami), tak jsem nejradši někde na horách nebo kdekoli mimo město. Žil jsem skoro rok a půl na Šumavě ve

Pokračování na str. 7

Pokračování str. 6

starém kamenném domku, pracoval v bezdomovecké noclehárně a byl jsem skoro každý den někde venku v kopcích, objevoval zaniklé vesnice, procházel zapomenutá místa, večer si zatopil v kamnech, četl knížku atd. Příroda mě nabíjí energií a její poznávání, nejlépe spojené s poznáváním historie konkrétních míst, je pro mě něčím, bez čeho bych nemohl fungovat.

5. Na hudební scéně se pohybuješ už dlouho. Kde čerpáš inspiraci pro své texty?

Zrovna právě v přírodě a historii míst, jak jsem zmiňoval. Ale také v mezilidských vztazích, svých vlastních emocích. Občas je impulsem pro napsání textu úplný detail, záchvěv listu na stromě, mraky na obloze. Dost taky reflektuji zlo, které na tomhle světě bují, a teď je bohužel doba, kdy je i téhle inspirace pro texty dostatek.

6. Jsi politicky aktivní? Účastníš se nějakých demonstrací?

Vždycky jsem hardcore a punk vnímal jako politický a sebe jako politickou osobu. Věřím v rovnost a snažím se za ni bojovat. Proto mi vždy byly sympatické organizace jako Antifašistická akce, Iniciativa Ne rasismu a další. Stejně tak jsou

mi blízké myšlenky anarchismu, i tam se dá čerpat mnoho inspirace. I v tomto případě má mnoho lidí pojem anarchismus spojen jen s primitivním chaosem a házením lahví, ale stejně jako v případě punku je moje vize anarchismu spojena s rovnostářskou společností a při bližším zkoumání těchto myšlenek by bylo asi hodně překvapených, co vše může znamenat výraz anarchistický, stejně jako že se většina anarchistů jasně staví proti bolševismu. A ano, na demonstrace chodím, všechny demonstrace proti fašismu a fašizaci společnosti jsou důležité.

7. Lituješ něčeho, co se stalo během tvé kariéry hudebníka?

Ne, ani jedné věci.

8. Na jakých akcích si můžeme Kovadlinu poslechnout?

Nehrajeme zase tak často, ale zase jsou ty koncerty hodně různorodé. Od větších letních festivalů, přes akce někde venku pod širým nebem až k malým klubům nebo squatům (opuštěný dům) jako je třeba Klinika, což nám vyhovuje asi nejvíc, malé prostory bez pódia. Mrkněte se na net a přijďte si někam zatancovat.

Rozhovor připravili: Jan Skořepa a Petr Káninský, 8. C

Okénko ředitele

Znám několik lidí, kteří měsíc duben nemají příliš v lásce. Říkají, že u něj nevědí, na čem jsou. V pondělí sluníčko, teplo, v úterý déšť a zima. Říkáme tomu aprílové počasí. Je zvláštní, že i spousta lidí je jako počasí v dubnu. Někdy se usmívají, jsou

milí, a jindy se tváří jako bubáci, jsou protivní až hrůza a nejlepší je se jim zdaleka vyhnout.

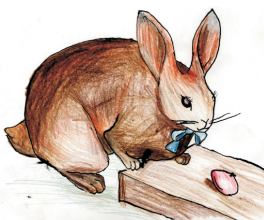
Rozdíl mezi počasím a životem ale tady je. Počasí moc ovlivnit nemůžeme, ale naše chování naštěstí ano. Jde o to, jak se k životu stavíme. Ten, kdo se naučí hledat kolem sebe spíše to pozitivní,

má určitý nadhled a najde si i drobnost, která jej potěší, to má v životě mnohem lehčí. Je mi líto lidí, kteří se již ráno vzbudí a šíří kolem sebe špatnou náladu. Když svítí sluníčko, je to hrozné, když prší, je to ještě horší, zase musím do školy, do práce,

hrozný. Vždy mají důvod být naštvaní a často tím ovlivňují

své okolí. Život je přece taky o radosti a těšení se na něco příjemného. A já se teď těším, až deváťáci zvládnou přijímací zkoušky a dostanou se na vytouženou střední školu. Tak jim držme palce. Zaslouží si to a jaro bude hezčí.

Obrázky velikonočních symbolů nakreslil Robin Samek 7. B

Norská velvyslankyně v 1. A

Při návštěvě školy a školní jídelny zavítala norská velvyslankyně Siri Ellen Sletner též do naší třídy. Paní učitelka zapsala, co žáci 1. A o návštěvě řekli: Přivítali jsme paní velvyslankyni a jejího manžela přáníčky se sněženkami. Pozdravili jsme norský dobrý den - god dag. Náš Divíšek Pištěk byl mezi vyhodnocenými dětmi za svůj krásný výrobek. Paní velvyslankyně s námi seděla v lavici. Ukázali jsme hostům, co jsme se už naučili. Přednesli jsme jarní básničku o sluníčku. Pracovali jsme s kartičkami. Na interaktivní tabuli jsme měli norské obrázky. Skládali jsme a četli slova. Líbí se nám norská vlajka. Paní velvyslankyně nás pochválila. Rozloučili jsme se opět norský - farvel.

Na základě vyprávění žáků 1. A sepsala Mgr. Hana Zubíková

Norsko očima žáků

Norskem žila nejen školní jídelna, ale celá škola. Kreslilo se, modelovalo, vystříhovalo, lepilo. Žáci, učitelé i vychovatelky ŠD se snažili, aby se u nás vzácné návštěvě líbilo a cítila se tu j a k o d o m a . Š k o d a , že se nám do časopisu všechno nevejde.

Krmelec v družině

V rámci školní soutěže o Norsku se žáci z oddělení družiny paní vychovatelky Špičákové rozhodli vytvořit z kartonu krmelec se zvířátky. Děti si daly opravdu záležet a vyrobily jich celou řadu - zajíčka, kunu, lišku, jezevce, divočáka, veverku, sovu, srnku. Paní vychovatelka nám prozradila, že děti vše vymyslely a zrealizovaly samy. Ty nám zase svěřily, že je nejvíc bavilo vybarvování.

Klára Hudecová, 8. C

Foto z Norského dne: Veronika Jirásková, Bára Němcová, 7. B

Poutavé vyprávění

Foto: PaedDr. Eva Říhová

Ve středu 29. 3. navštívila 5. B kapli sv. Jana Nepomuckého v Nymburce.

Přivítala nás paní Dominika v hábitu řádu dominikánů. Ten před 800 lety postavil klášter s kostelem. Dnešní kaple je pozůstatkem v e l k é h o kostela. Jeho

loď byla dlouhá až k dnešnímu Hálkovu divadlu. Součástí kláštera byly budovy, kde je dnes základní škola. V době husitských válek byly klášter i kostel zničeny. V době třicetileté války zde našel jeden bratr poklad, ale zase ho schoval zpátky před Švédy. Byl zabit a od té doby poklad nikdo nenašel. Před kaplí je jeho socha, která však nemá hlavu. Prý proto, že nálezci pokladu byla hlava useknuta. Návštěva kaple se nám moc líbila, nejvíc poutavé vyprávění o její historii.

Matěj Valter, 5. B

Jarní den 2017

Jaro přivítali žáci 1. stupně, stejně jako v minulých letech, projektovým dnem s názvem Jarní den – poznávání jarní přírody. Veškeré vzdělávací, poznávací, zábavné, výtvarné a tvořivé činnosti byly spojené s jarem. A to bylo všude kolem nás. Svítilo sluníčko, bylo krásně, teplé počasí lákalo k vycházce do přírody.

Prvňáci se hned ráno vydali k řece Labi, aby do ní hodili Moranu – zimu. Přáli si, aby ji voda odnesla a u nás zůstalo jaro.

Druháci na vycházce poznávali jarní květiny, kvetoucí keře a stromy.

Ve třídě pak z nasbíraných přírodnin tvořili své první herbáře.

Třetřáci pod odborným vedením výtvarnice malovali barvami na textil na trička. Zdobili si je podle své fantazie motivy sluníčka, kyticek a zvířátek.

Čtvrtáci se věnovali především sportu – sešli mezi třídami turnaj ve vybíjené.

Pátáci tvořili velikonoční dekorace – závěsy z kraslic, beránky z popcornu, učili se batikovat

textil, kreslili myšlenkové mapy na téma jaro.

Ve všech třídách se podařilo přivítat jaro nádhernými výrobky, které zdobí školní chodby i učebny.

Autor a foto: PaedDr. Eva Říhová

Jarní den trošku jinak

Pěkně nám to nandala třída 4. C, se kterou jsme si o Jarním dnu zahráli vybíjenou. Zápas byl nejdříve vyrovnaný, ale nakonec protihráči překvapili a zaslouženě vyhráli. Musíme hodně trénovat, abychom jim to mohli brzy vrátit. Těšíme se na školu v přírodě, kde bude, jak doufáme, příležitost. V každém případě to byl skvělý den, který jsme si užili.

Třída 4. B

Foto: paní učitelka Jaroslava Adamcová

Vzpomínka na zimu

Po uzávěrce třetího čísla jsme ještě dostali do redakce hezké příspěvky se zimní tematikou. A tak si v jarním sluníčku zavzpomínejte na nedávnou zimu.

Nehoda se sněhulákem

Vylezl jsem si na kopec a vytáhl jsem tam sánky. Jel jsem dolů, ale nepromyslel jsem si cestu. Žádný strom, ale sněhulák. Vypadal jsem jako sněhulák s hýbajícím rukama a nohama, chechtal jsem se. Pak jsem sních sklepal a jel jsem znovu. Místo sněhuláka tam byl hrbol, takže mě to nadhodilo a převrátil jsem se. Jel jsem ještě a smíchy jsem zatočil do stromu a nadhodilo mě to a ještě jednou jsem se převrátil! Zbytek cesty jsem se kutálel a za mnou jely sáně, které byly prázdné! Chytil mě záchvat smíchu, ale už jsme museli jít domů. Ještě tam jsem se smál. Když jsem šel spát, zdálo se mi o rozesmátém sněhulákově.

Lukáš Kos, 5. A

Pokračování na str. 12

Nejkrásnější zimní výrobek

Soutěž o nejkrásnější zimní výrobek probíhal ve školní družině během ledna. Na výstavě v prostorách ŠD se sešly nápadité výrobky a výkresy. 31. ledna při slavnostním vyhlášení byly oceněny nejzdařilejší výrobky drobnou odměnou. Moc jsme přivítali velkou pomoc rodičů při výrobě těchto „exponátů“. Těšíme se na další ročník této soutěže.

Karneval

Za co půjdeš? Já za piráta a ty? Takové a podobné dotazy jsme slyšeli před tím, než začal ve školní družině „Karneval“.

Nakonec se 21. února v tělocvičně školy sešlo sto různých masek, až oči přecházely. Své taneční kreace předváděli piráti, princezny, klauni, kovbojové a i rybář s úlovkem. Po tanci přišly na řadu různé soutěže. Již se těšíme na další ročník a děkujeme všem za pomoc při organizaci a zajištění občerstvení. Potěšila nás velká účast rodičů, prarodičů a kamarádů.

Předškolák v ŠD

Ve středu 1. února proběhl ve škole „Předškolák“ pro budoucí prvňáčky. Tentokrát si děti prohlédly školní družinu, jídelnu, tělocvičnu a keramickou dílnu. V družině si zahrály hry a dokreslily obrázky. V ŠD se jim od září bude určitě líbit.

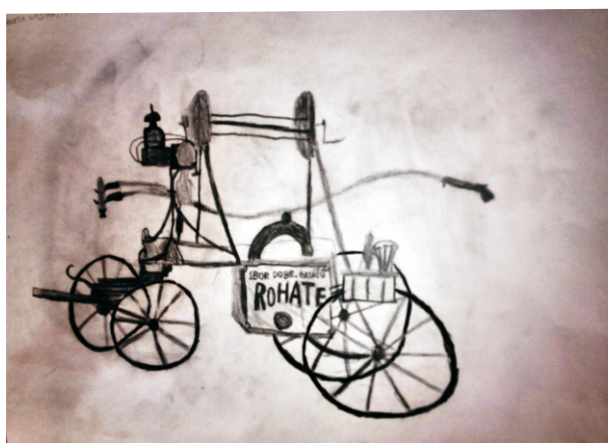
Podklady dodala Lída Bartošová

Záchranáři 2017

Žáci 1. stupně se už tradičně zúčastnili výtvarné soutěže Záchranáři 2017. Vytvořili spoustu krásných obrázků, ale do okresního kola mohlo postoupit jen šest prací. Jejich autorkami jsou Alžběta Kubíčková, Leontýna Kotherová, Petra Klazarová, Žaneta Vajshajtlová, Dana Matúšková a Anna Andrejsová. Přejeme jim, aby měly úspěch.

Mgr. Hana Zubíková

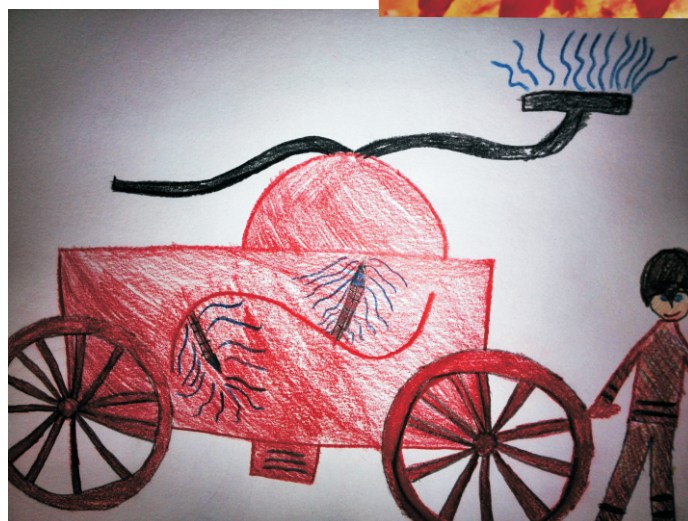
Žaneta Vajshajtlová, 3. C

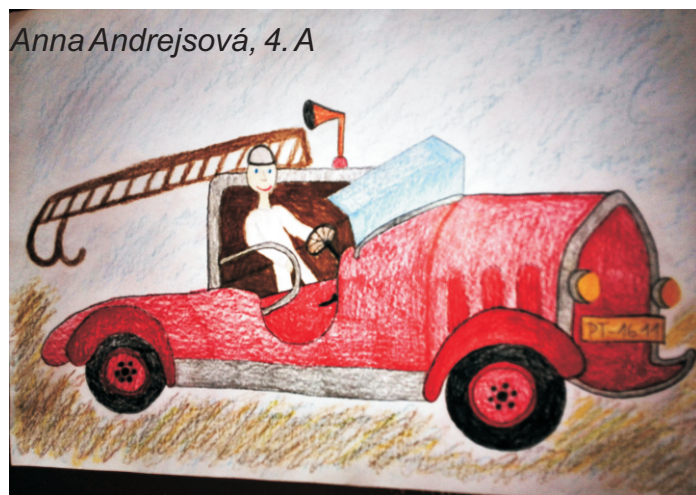
Alžběta Kubíčková, 1. D

Leontýna Kotherová, 1. C

Petra Klazarová, 2. B

Anna Andrejsová, 4. A

Dana Matúšková, 3. A

Sběr starého papíru

Přinášíme výsledky.

Nejlepší třídy 1. stupně:

1. místo: 5. C – 860 kg
2. místo: 3. A – 848 kg
3. místo: 4. B – 687 kg

Na podzim se na naší škole uskutečnil sběr starého papíru.

Nejlepší třídy 2. stupně:

1. místo: 8. C – 950 kg
2. místo: 6. B – 432,5 kg
3. místo: 7. A – 259 kg

Nejlepší jednotlivci:

1. místo: Jan Hubálek, 8. C – 950 kg
2. místo: David Novák, 5. C – 795 kg
3. místo: Bohumil Burian, 4. B – 320 kg
4. místo: Marek Jeník, 4. B – 270 kg
5. místo: Filip Šafařík, 6. B – 218 kg
6. místo: Jasmína Matúšková, 3. A – 205 kg

Pokračování str. 11

Zimní příběh na sněhu

Když mi byly čtyři roky, vzali mě rodiče na velkou sjezdovku. Protože jsem ještě nebyla nejlepší lyžař, přivázal si mě táta popruhem za pas. Pomalu jsme sjížděli, táta přibrzdňoval a bylo to fajn. Popruh se ale přetrhl a já se řítila dolů ze svahu. Naštěstí je táta dobrý lyžař, stačil mě dojet a zastavit. Sice jsme oba upadli do sněhu, ale mohlo to dopadnout hůř. *Erika Langová, 5. A*

Zimní příběh – Na sněhu

Jednoho dne si parta kluků vyšla ven na sníh. Kluků bylo pět - Vojta, Michal, Ota, Ondra a Marek. Když kluci vyšli, uviděli krásné místo, kde by mohli postavit sněhuláka. Rozběhli se, ale přiletly se tam čtyři holky: Hana, Lenka, Klárka a Petra. Vybraly si úplně stejné místo na stavění sněhuláka jako kluci. Začal tam být chaos. Kluci s dívkami se začali hádat. Ale nakonec tam přišla ještě jedna holčička jménem Katka a řekla: Nehádejte se, tak postavíme sněhuláka dohromady a je to vyřešené, ne?! Kluci s dívkami si začali navzájem pomáhat. Postavili takového zvláštního, ale krásného sněhuláka. Víte, jak vypadal? Z půlky jako kluk a z druhé jako dívka. Ale všichni ho moc chválili. Kluci a holky se nakonec skamarádili. Den skončil a všichni museli jít domů. Ale děvčata a kluci si řekli, že se zítra zase sejdou. *Vendulka Kellarová, 5. A*

Opožděný masopust

Jednoho březnového večera, když jsem se zrovna pěkně nudila, zazvonil telefon. Tatka ho vzal, chvíli s někým mluvil a najednou volá. „Máme opožděný masopust, telefonoval strýček, že si prase zlomilo nohu a je potřeba ho zabít, aby se netrápilo.“ O zábavu bylo postaráno. Museli jsme ještě večer vše připravit, protože ráno mě ještě čekala škola a po ní jsme hned vyráželi. Ve škole jsem byla jako na trní a nemohla se dočkat konce poslední hodiny. Doma již bylo vše připravené, a tak vyrážíme do Zbirohu, kde strýček bydlí. Večer jsme šli brzy spát.

Ranní probuzení bylo nádherné, krásná modrá obloha. Po krátké snídani se jdu podívat, jak je na tom prasátko. V kotlích už vřela voda a prasátko se pařilo v neckách. Postupně přijížděli další příbuzní a i zabijačka se hnula kus dopředu. Uvařil se guláš, jitrnice, jelita, tlačinky a polévka. Večer, když bylo vše hotové, zpívali jsme a hráli na kytaru až do pozdních nočních hodin. Druhého dne jsme se rozloučili a odjeli domů. Jak se říká: Neplánovaná akce bývá nejlepší. Něco na tom bude. Kdykoliv se sejdeme, rádi vzpomínáme.

Dominika Bauerová, 4. B

Knihy nejsou nuda! Reklama je udá

Jak by měla vypadat reklama na knihu, aby vás upoutala ke čtení? Co by vás zaujalo jako první? Žáci 6. A si vyzkoušeli hru na reklamní návod.

Autoři reklam:

M. Červinka
B. Dvořáková
T. Kaňková
P. Čálek
M. Vajshajtl
T. Opřátková

Děti: chodíme spát i ve 2 ráno

- průzkum v 6. A -

Při hodině výchovy ke zdraví jsme v 6. A provedli malý třídní průzkum o denním režimu dětí ve všední den. Týkal se toho, v kolik hodin chodí spát, jak často „vysedávají“ u mobilního telefonu nebo kolik času tráví přípravou do školy, na kroužcích či venku. Ve třídě je 27 žáků. Výsledky jsme zaokrouhlili.

V kolik hodin vstávám do školy?

Žáci vstávají nejčastěji v 6.30 hodin (větší třetina třídy), zbytek pak buď dříve, tedy v 6 hodin, nebo naopak později až v 7 hodin.

V kolik hodin chodím spát?

Nejčastěji chodí žáci spát kolem půl desáté (polovina třídy). V 9 hodin večer chodí spát slabá čtvrtina. Celá čtvrtina dětí chodí spát hodně pozdě, až po 23. hodině, dva jednotlivci dokonce uvedli v 1 a 2 hodiny ráno, přičemž podotkli, že rodiče o tom neví.

Kolik minut denně se věnuji škole?

Přibližně polovina dětí denně věnuje přípravě do školy od jedné do dvou hodin. Druhá polovina pak pouze 20 až 30 minut.

Kolik minut denně „vysedávám“ u mobilu nebo počítače?

Více než třetina dětí tráví s mobilem či počítačem 4 až 5 hodin denně, zbytek pak kolem dvou hodin. Výjimky potvrzují pravidlo. Jeden žák uvedl pouze 30 minut, dva naopak celých 24 hodin denně, protože jsou „prý na mobilu nepřetržitě“.

Kolik hodin týdně věnuji koníčkům?

Zhruba polovina dětí věnuje koníčkům 1 až 2 hodiny týdně, polovina pak od 4 do 8 hodin. Dva jednotlivci nemají žádné koníčky.

Kolik hodin denně jsem venku?

Pokud je to v létě, dvě třetiny třídy tráví venku od dvou do pěti hodin, zbytek kolem jedné hodiny. V zimě asi třetina žáků tráví venku zhruba hodinu až dvě, zbytek nechodí ven vůbec.

A jak jste na tom vy?

Stiháte se připravovat do školy, chodíte ven, máte koníčky a kolik hodin spíte? Kolik času vám ukrojí mobil?

6. As Mgr. Z. Léblou

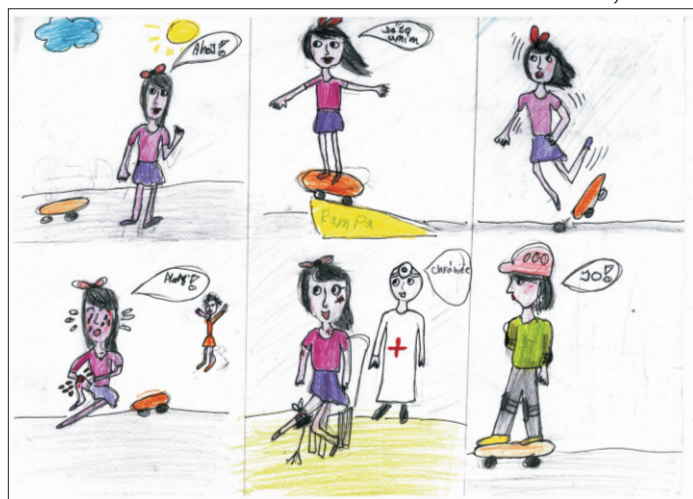
V kolik by měla začínat škola?

6.A to vidí takto: Více než polovina třídy by začátek vyučování posunula na 9. hodinu, někteří dokonce až na 10. hodinu. Zbytek byl spokojený s časem 7. 55.

Výuka slohu s obrázky

V 6. B jsme probírali o slohu vypravování. Řekli jsme si, že je vždy důležité vytvořit si osnovu příběhu. A tak jsme si některé nakreslili. Můžete si podle nich vypravování v hodinách češtiny napsat. *Žáci 6. B*

Zuzka Prchalová, 6. B

Lucka Janečková, 6. B

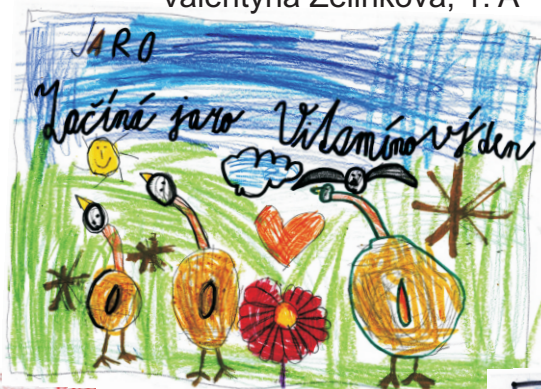
Štěpánka Švadlenková, 6. B

Vítáme jaro a Velikonoce

Prvňáci zatím nezvládli všechna písmenka tak, aby nám o jaru a o Velikonocích napsali, ale kreslit umí opravdu hezky.

Valentýna Zelinková, 1. A

Elena Zbraňková, 1. A

Zuzana Zbejvalová, 1. A

David Matúšek, 1. A

David Matúšek, 1. A

Vojtěch Hlavatý, 1. A

Natálie Dobrovolná, 1. A

Ervín Matúšek, 1. A

Těšíme se, že nám brzy začnou své příspěvky také psát.
Redakce

Teodor se koupe v písku

Mám doma domácího mazlíčka. Jmenuje se Teodor. Je to činčila. Je šedé barvy, ale činčily mohou být také bílé, béžové a černé. Je velmi hravý, a proto jsme mu koupili velikou klec. Do ní jsme mu dali větší větve na ohryzávání a na broušení zubů. Přidali jsme mu tam misku a napáječku. Do misky mu dáváme granule a jeho nejoblíbenější slunečnicová semínka. Napáječku plníme až po okraj vodou. Činčila se koupe v písku, aby si nezničila svůj krásně hebký kožíšek. Tato zvířátka se dožívají osmi až dvaceti let. Činčily mají běhat po bytě nebo na balkóně aspoň hodinu denně, ale my ho pouštíme o víkendu, na jak dlouho chce. Mám svého mazlíčka ráda a za nic bych ho nevyměnila.

Autor a foto: Barbora Bímová, 6. B

Udělej si sám - Velikonoční zajíček

Na výrobu velikonočního zajíčka budete potřebovat rýži, (můžete použít drobné korálky, kamínky, obilí, čočku apod.), nůžky, fixu, provázek, mašličku a ponožku.

Postup: 1. Do ponožky nasypeme rýži tak, abychom pomocí provázku od sebe oddělili tělo (větší část) a hlavu. Horní volnou část vystříhneme do tvaru uší.

2. Na horní část nakreslíme fixou oči a puslu a uvážeme zajíčkovi barevnou mašličku.

Zápich do květináče

Na ozdobu květináčů si můžete vyrobit zápichy s velikonoční tematikou.

Pokud si návrhy nakreslíte sami, budou rozmanité a každý z nich bude originální.

Připravte si barevné čtvrtky, nůžky, špejle, lepicí pásku, tužku, vatu, mašličky, fixy, pastelky.

Na čtvrtky si nakreslete velikonoční motivy - vajíčka, zajíčky, kuřátka, beránky apod. Vystříhněte je, Vybarvěte, dokreslete obličej, z vaty

dodělejte ocásky, kloboučky apod. Z rubové strany nalepte lepenkou špejli a můžete zapíchnout do květináče.

*Nápady připravily a nafotily:
Jana Kotingová,
Alexandra Sirbu, 9. B*

OSMISMĚRKA

P	B	Í	V	A	K	R	O	J	R	V	L
O	Ř	T	Z	E	L	E	Ň	E	Č	Á	S
D	E	Í	K	A	R	P	E	K	S	Í	J
Z	Z	V	R	L	Y	N	L	K	V	A	M
Í	E	K	É	O	E	R	A	O	R	Ě	V
N	N	V	E	B	D	L	H	O	D	I	T
H	K	Ě	E	K	R	A	S	L	I	C	E
O	N	T	A	K	T	Á	P	U	O	P	P
T	E	E	N	P	T	Á	Č	C	I	O	L
Ě	B	N	M	L	Á	Ď	Á	T	K	A	O
V	U	A	K	Z	Á	L	M	O	P	C	E
S	D	Ě	T	I	Y	K	Č	I	T	Y	K

PRAK	KVĚTEN	KVÍTÍ	HRY
LÁSKA	BŘEZEN	TEPLO	MÍČ
NEBE	HNÍZDO	ZELEŇ	VAK
DĚTI	PTÁČCI	DUBEN	
JARO	KRASLICE		
RÁJ	PŘÍRODA		
PLOD	KYTIČKY		
KVĚT	MLÁDÁTKA		
SVĚT	POUPÁTKA		
KROJ	POMLÁZKA		

Jana Kotingová, 9. A

Obrázky nakreslil Robin Samek 7. B

VTIPY

Vtipy vybrala Eliška Řeháková, 6. B

Koledníci dořeknou koledu a teta přinese z domu mísu vajíček.

„Chcete nějaké vejce, chlupci?“

„Určitě, teta,“ natahují ruce koledníci.

„Výborně, takže to bude šest korun za jedno.“

Babička: „Brzy budou Velikonoce. Kubo, půjdeš na kočičky?“

„Těžko! Táta říkal, že mám na holky ještě čas.“

„Zatímco jsem dávala dětem vejce,“ vypovídá paní o Velikonocích na policii, „ukradli mi při tom slepici.“

O Velikonocích: „Teto, ty vajíčka se ti asi nějak srazily, ne?“

„Kdepak vajíčka, ty zdražily,“ vysvětluje teta, „to jsou obarvené ořechy...“

KŘÍŽOVKA

Štěpánka Švadlenková, 6. B

1.							Ň
2.				Z		N	
3.					L		
4.						Z	

1. Ovocný strom

2. Velikonoční pečivo

3. Posel jara (květina)

4. Plete se z vrbového proutí na Velikonoce

Najdi sedm rozdílů.

Zuzka Prchalová, 6. B

Redakční rada přeje všem čtenářům veselé Velikonoce a hodně jarní pohody.

Redakční rada: 9. B - Jana Kotingová, Alexandra Sirbu, 8. C - Klára Hudecová, Petr Káninský, Jan Skořepa, Leontýna Veselá, 7. B - Veronika Jirásková, Bára Novotná, Robin Samek, 6. B - Bára Bímová, Kateřina Čížková, Lucie Hájková, Natálie Kurfürstová, Veronika Mrňavá, Zuzana Prchalová, Eliška Řeháková, Štěpánka Švadlenková; Mgr. Milena Zahradková